

acelerar la marxa progressiva de l'espècie humana, impulsant-la sempre vers el seu enlairament; per asserenar-li l'intel·ligència evitant-li els trastorns a que se veu cons-

trenyida, a l'entronitzar o abatre les doctrines errònies a costa de sang i lluita, tot buscant a les palpentes la seva redempció.

X.

Les vetllades del "Foment Cultural"

El Foment de nostra Vila està d'enhora-bona puig que desde'l dia de sa inauguració venen celebrant-se unes vetllades delicioses complint a les mil maravelles el fi que s'proposaren els seus Organitzadors, que no es altre que'l de procurar al públic esbajo moralitzador cultural i artístic. Una de les vesprades que's recordarà sempre amb goig i anyorança pels aymadors de la música fou la que's celebrà'l dia 25 a les 10 de la nit diada de S. Jaume en la que el Trio Gerió ens donà un concert del tot selecte ja que'l programa fou escullit amb intel·ligència de músic i amb gust exquisit, les composicions executades amb veritable art foren en la 1.ª part.

Trio en sol... Haynd

Andante..

Poco adagio cantabile

Allegro all'Ongarese

2.ª part

Romanza Svensend

Berceuse Damb

Nocturn Chopin

Siciliano el Rigaudon-Francoeur

Kreisler

(Violí i piano)

3.ª part

Trio op. 32 Arenski

Allegro non troppo »

Scherzo (allegro molto) »

Elegia (adagio) »

Finale (allegro non troppo) »

El Sr. Serra que desempnyà la part de violí va estar a gran altura per la seva brillant execució, pülcritut esmerada i gust refinat. Fou xardorosament aplaudit veient-se obligat a sortir repetides voltes al escenari per agrair al públic l'obsequi que amb justícia li tributava.

En Sants Sagrera, no desme-

resqué de son company distingint-se en l'afinació i sentiment puig que de son violoncel-lo tan aviat n'arrancava notes sentidíssimes semblantes a un plo d'amargura que arribava al fons de l'ànima, com omplia el cor de goig amb unes filigranes saltirones i alegroies.

En justa correspondència a les demostracions que li feren, tocà una pessa fora de programa titulada «Le Cigne» (Saint-Saens).

El Sr. Oliva es un ver pianista posseint un conjunt de qualitats musicals: interpretació fidel, execució fogosa i una pulsació seguríssima, en fi, domina el piano d'una faïç envejable. Totes les pessas les acompanyà amb verdader mestratge sobresortint en el «Scherzo del Trio op. 32 (Arenski).

El selecte public eixí del concert agradosamente impresionat tinguent paraules de gran lloança pel simpàtic Trio Gerió a quin endressem desd'aquestes columnes senceres felicitacions.

Deu vulga que la vostra estada entre nosaltres vos haigi sigut ben plaenta com ho ha sigut per els Malgratencs que tenim la sort de esser aimants de la bona música; d'aquest art que no en va se li diu diví; d'aquest art que eleva l'ànima omplint-la de noblesa fent-la gosar i sentir.

Rebin també la mes entussiasta felicitació els Srs. organitzadors, per son bon acert i zel infatigable.

La vetllada del diumenge.

Es la vetllada més popular que ha celebrada el Foment, l'anunci de que debia posar-se en escena «La Puntaire Catalana» quina lletra de Mn. Paradedà, ja coneixen nostres

llegidors portà a nostre primer Centro cultural gran gentada desitjosa també d'escoltar als artistes musicaires que segons programa havien de pendre part en la vetllada. Comensà aquesta per dos xardoses pessas musicals que cantà admirablement la Srta. Baratta del «Orfeó Catalá» siguent acompanyada al piano amb gran gust i afinació per la Srta. Enriqueta Angelgrán. Foren totes dugues xardorosament aplaudides.

Seguiren després en Sants Sagrera qui altre volta tornà a lluir ses grans qualitats musicals en el violoncel-lo, i en Joan Casanovas pianista qui executà amb gran gust i pülcritut, rebent els dos grans aplaudiments pel acertat desempeñyo de son comés. El cuadro plastic «Castigat» per la secció de triples sigué tan del agrado del public que tingué de repetir-se. El jove actor n'Eugeni Fermentí en el paper de *senyor Mestre* n'estigué a bona altura, provant els progressos que fa en el art escènic. El nen Anton Cerdá estigué acertadíssim en el desempeñyo del paper de *Tonet*. Els jovenets don Joaquim Gelpi, en Josep Illas i en Rafel Bosch llegiren xistoses poesies que foren aplaudides. A mida que anava adelantant la vetllada l'expectació pera sentir i presenciar l'execució de la «Puntaire Catalana» creixia. Per si li toca el torn, se fa el silenci al so de la campaneta, el taló puja, i apareix en el escenari un cuadro magnific. La decoració de bosc profusament il·luminada, arrán dels bastidors dugues fileres de formoses nenes habillades de blanc, assegudes en cadiretes amb el coixí de fer puntes a la falda, en el fondo els nens de la secció de gimnasia rítmica habillats amb vistosos i elegants trajes; el públic impresionat davant d'aquest xamós cuadro esclata en entussiasta ovació. Fet el silenci comensa el piano, que toca el senyor Benaiges autor de la composició musical, l'introducció, una especie de marxa d'un ritme ben airós, l'armonium tocat per la senyoreta A. de Garriga fa un acompanyament molt agradós; des-